

Formanden: Da Indenrigsministeren ikke er til Stede, forbigaar jeg foreløbig den første Sag paa Dagsordenen og gaar til den næste, nemlig:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 183 af 20. Maj 1933 om Forsikring mod Følger af Ulykkestilfælde, saaledes som denne er ændret ved Lov Nr. 171 af 13. April 1938.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 2975; Fremsættelsen findes i Tidenden Sp. 125).

Sagen sattes til Forhandling.

A. Johansen: Som det høje Ting vil erindre, og som det ogsaa fremgaar af Bemærkningerne til Lovforslaget, har det foreliggende Spørgsmaal været behandlet her i Tinget og i det andet høje Ting ved Ændringen af Ulykkesforsikringsloven i Fjor. Det af dette Ting nedsatte Udvalgs Standpunkt var, at det ikke var muligt uden en Undersøgelse at imødekomme de af Fiskerne rejste Krav om, at man sammen med de øvrige Udvidelser ogsaa medtog Søksem, da der aldrig var foretaget en videnskabelig Undersøgelse af Sygdommens Opkomst. Under Behandlingen i det andet høje Ting — hvis Standpunkt senere blev tiltraadt af dette Ting — gav man Afkald paa den her i Tinget vedtagne Ændring, hvorefter der ved kongelig Resolution kunde optages nye Sygdomme paa den Fortegnelse over Erhvervssygdomme, der findes i Loven. Til Gengæld var man enig om at opfordre til en Undersøgelse af Spørgsmaalet Søksem, og der laa der bagved, at man efter endt Undersøgelse eventuelt ogsaa vilde være villig til at tage denne Sygdom med.

En saadan Undersøgelse er foretaget i Sommerens Løb og har givet det absolutte Resultat, at Sygdommen er en Erhvervssygdom, opstaaet ved Berøring med visse Planter, der findes i Havvandet. Som mange andre Eksemper har denne den ubehagelige Egenskab, at en Person, der først een Gang er angrebet af Lidelsen, i højere Grad end tidligere og næsten til enhver Tid vil blive angrebet af Sygdommen, hvis han blot paa en ret flygtig Maade kommer i Berøring med de paagældende Stoffer. Det er konstateret for denne Sygdoms Vedkommende, i alt Fald forebragt, at der er Personer, som er i saa høj Grad invaliderede, at de overhovedet ikke mere kan beskæftiges ved Fiskeri, en enkelt endda i betydelig

højere Grad. Den stedfundne Undersøgelse har altsaa meget hurtigt bekræftet, at Sygdommen er en Erhvervssygdom. De Forudsætninger, man her i Tinget opstillede for, at Sygdommen kunde medtages i Loven, maa saaledes siges at være opfyldt.

Jeg vil benytte Lejligheden til at takke den højtærede Minister, fordi han saa hurtigt har fremmet Sagen. Jeg vil ogsaa gerne udtale en Tak til Direktoratet for Ulykkesforsikringen, fordi det saa energisk har gennemført den paagældende Undersøgelse. Jeg tror, at det vilde have været i høj Grad uretfærdigt mod de Mennesker, som er henvist til at beskæftiges ved Havfiskeri, om de ikke havde kunnet faa denne Erhvervssygdom medtaget under Loven.

Der blev i Fjor under Behandlingen af Lovforslaget om Ulykkesforsikring fra forskellig Side gjort den Indvending, at man ikke var i Stand til at overse de økonomiske Virkninger af at medtage den nævnte Sygdom. De anslaaede Udgifter maatte i høj Grad hvile paa et Skøn. Men Direktoratet og Ulykkesforsikringsraadet var jo af den Opfattelse, at meget store Udgifter vilde disse Eksemper ikke medføre. Der har ikke siden Lovens Vedtagelse, saa langt mit Kendskab rækker, været Mulighed for at opstille nogen Beregning over Udgifterne i det lange Løb, men paa den anden Side har der heller ikke foreligget saa mange Tilfælde, at der har været Grund til Ængstelse. Direktoratet hævder, at det vil gaa med den her omhandlede Hudeksem paa samme Maade som med de øvrige Hudeksemper, der medtoges i Loven af 1938. Fra Fiskerside er det oplyst, at det i Øjeblikket i hvert Fald kun drejer sig om ca. en halv Snese Personer, men for deres Vedkommende er det naturligvis et Spørgsmaal af alvorlig Natur; naar de lever paa en Egn, hvor Fiskeri er Hovederhvervet, og de maaske er i en mere fremrykket Alder, saa at de vanskelig kan gaa over i et andet Erhverv, er Ulykken saa alvorlig, at der er al mulig Grund til at tage Hensyn dertil.

Med disse faa Bemærkninger skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale Tiltrædelsen af det foreliggende Lovforslag, og jeg anbefaler det til hurtig Behandling.

Jensen-Stevns: Som den ærede foregaaende Taler (A. Johansen) allerede har gjort opmærksom paa, er det Spørgsmaal, vi her beskæftiger os med, et Spørgsmaal, vi allerede skimtede i Foraaret, dengang vi behandlede Tillægget til Ulykkesforsikringsloven, der blev Lov den 13. April 1938. Vi foretog i Foraaret visse Udvidelser af